

N:o 124.

Af herr **J. Andersson** i Öhrstorp, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående afgäld från jordafsöndringar.*

Såsom en följd af förändrade lagstiftnings- och skatteförhållanden hafva s. k. lägenhetsinnehafvare eller egare af från hemman afsöndrade mindre jordlotter blifvit försatta i den svåra ställningen, att de i flera fall nu få utgöra dubbla utskylder.

När den årliga afgälden vid afsöndringens beviljande bestämdes, afsåg denna otvifvelaktigt att motsvara alla stamhemmanets skatter och utskylder, och sattes jemförelsevis tillräckligt hög. De förändrade förhållandena hafva emellertid medfört att, oaktadt den sålunda bestämda årliga afgälden till stamhemmansegaren erlægges, får lägenhetsinnehafvaren sjelf utgöra en del af hemmanets onera och erhåller ingen afkortning för de lindringar, som hemmansinnehafvaren i form af grundskatteafskrifning tillgodonjuter.

Denna obillighet och orättvisa mot de mindre jordlottsegarne förefaller mig vara af beskaffenhet, att en förändring och rättelse härutinnan är af behovet högeligen påkallad. Men då förhållandena flerstädes kunna vara olika och det således icke är möjligt att utan föregående utredning framkomma med något bestämdt förslag till rättelse i berörda hänseende, tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta utreda och för Riksdagen framlägga förslag till sådan förändrad lagstiftning, att egare af med full eganderätt afsöndrad jord icke må varda betungade med högre årlig afgäld till stamhemmanet än i förhållande till detsamma åliggande utskylder.

Stockholm den 27 januari 1896.

Jöns Andersson.